

kommune, hvor pågældende er tilmeldt folkeregistret.

Der er imidlertid også regler, der giver ret til dagpenge til personer, der opholder sig i udlandet, og regler om ret til dagpenge for personer, der har bopæl her i landet, men som arbejder i udlandet. Disse personer ville ikke være berettiget til dagpenge med handlekommunereglen, der er foreslået i *stk. 1*.

Det foreslås derfor, at socialministeren fastsætter regler om bopæls- og handlekommuneregler for personer, der modtager dagpenge.

Forslaget til § 9 betyder ikke, at kommuner og amtskommuner skal fastlåses i opgavevaretagelsen. Der er med bestemmelsen ikke lagt bindinger på, at der i særlige tilfælde er mulighed for, at kommuner og amtskommuner kan aftale en anden opgavevaretagelse i forhold til den enkelte borger, hvis det er nødvendigt. Aftaler en kommune eller amtskommune en anden opgavevaretagelse, der hensigtsmæssigt kan give det bedst mulige tilbud til borgeren, skal dette imidlertid ske med borgerens accept.

Der er i det samtidigt fremsatte forslag til lov om ændring af lov om social pension og lov om delpension foreslået, at reglerne om opholdskommune også gælder for sager efter disse love.

Oplysningspligt m.v.

Afsnittet viderefører de hidtil gældende regler om borgerens oplysningspligt og de sociale myndigheders muligheder for at indhente oplysninger efter de sociale love. Der foreslås visse præciseringer i forbindelse med overførslen fra de enkelte love til lov om retssikkerhed og administration på det sociale område, fordi reglerne ikke har været revideret, siden forvaltningsloven trådte i kraft den 1. januar 1987. Der foreslås også en udvidelse af oplysningsbestemmelser som følge af muligheden for en generel kontrol.

Til § 10

Bestemmelsen svarer til bistandslovens § 17, § 22 i lov om social pension, § 37 i lov om dagpenge ved sygdom eller fødsel og § 15 i lov om delpension.

Dog er pligten til at give oplysninger i *stk. 1* udvidet til at omfatte såvel den, der søger om hjælp, som den, der modtager hjælp. Der ligger heri, at bestemmelsen præciserer den udvikling, der er sket med bistandslovens § 17, som oprindeligt alene havde betydning for ansøgningsager. Udviklingen – også set i lyset af forvaltningslovens regler om videregivelse og indhentelse af oplysninger – har vist, at bestemmelsen i vidt omfang efter praksis også anvendes i ikke-ansøgningsager, fx sager om uanmodet førtids-

pension og børnesager. Det foreslås derfor at præcisere, at bestemmelsen også finder anvendelse i ikke-ansøgningsager.

I overensstemmelse med forvaltningslovens §§ 28 og 29 foreslås det præciseret, at myndigheden, når den bruger den vidtgående adgang til at indhente oplysninger, skal orientere ansøgeren/modtageren om pligten til at medvirke og adgangen til at indhente nødvendige oplysninger efter § 12.

Til § 11

Stk. 1 svarer med redaktionelle ændringer til § 18 i lov om social bistand, § 41 i lov om social pension og § 12 i lov om delpension. Den, der modtager hjælp efter loven, har således pligt til at oplyse kommunen om ændringer i sine forhold, som kan medføre, at hjælpen indskrænkes eller ophører.

Det forudsættes ikke, at borgeren tillige er klar over konsekvenserne af de forandrede forhold.

Efter *stk. 2* skal kommunen skriftligt orientere den, der søger om hjælp, om oplysningspligten og konsekvenserne af, at pågældende tilsidesætter oplysningspligten. Pågældende skal endvidere have skriftlig besked om, hvilke type ændringer der kan få betydning for hjælpen.

Til § 12

Efter forvaltningslovens § 28, stk. 2, nr. 2, kan en forvaltningsmyndighed videregive oplysninger af ren privat karakter om en person, når det følger af lov eller bestemmelser fastsat i henhold til lov, at oplysningen skal videregives. Bistandslovens § 17, § 22, stk. 2, i lov om social pension og § 37 i dagpengeloven er eksempler på en sådan bestemmelse, som giver adgang til at indhente oplysninger. Disse bestemmelser foreslås videreført i *stk. 1*.

Det er fortsat den myndighed, der behandler sager efter den sociale lovgivning, der kan indhente oplysninger som nævnt i *stk. 1*. Det betyder, at bestemmelsen omfatter kommunen, amtskommunen, de sociale nævn, Den Sociale Sikringsstyrelse og Den Sociale Ankestyrelse.

Myndigheden kan efter *stk. 1* som hidtil indhente oplysninger fra såvel offentlige som private personer, herunder læger og organisationer. Efter *stk. 2* kan myndigheden som hidtil også forlange, at der optages retsligt forhør efter retsplejelovens § 1018.

Det præciseres i *stk. 3*, at myndigheden skal forsøge at få et samtykke fra den, som sagen vedrører, og myndigheden skal oplyse om konsekvenserne af et manglende samtykke. Et sådan konsekvens kan fx være, at sagen behandles på det foreliggende grundlag, hvilket kan indebære, at ansøgeren får afslag på